

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

lum, neq; pacem perferre potentes. Tum deditos illa lege accepit, eos qui viuere mallet, sicu de genitalibus mulla dentibus eximerent, alioqui mox obruncandi: Multi praponebant mortē ignominia: vita cupidi, fecere, quod iubebantur. Vnde nata est Italis illa contumeliosa irrisio, cum digito inter duos ostenso proferunt, Eccola fico: Hæc est illa ficus, quam tulistis Mediolanenses per summam ignominiam, vnde horror est, digna superbia vindicta. Et omnibus ex sententia constitutis in ea prouincia, redijt Imperator in Germaniam, animo secum voluens Henrici ducis in se contumaciam, memor concitationis pristina omniū principū Saxonie in eū. Audiuit ita diligenter querimonias ecclesiarum super Henrici nomine, principum omnium in eum murmura: qui iam libera voce accusabant ducē, cui sciebant infensum Imperatorē: alij quidē Imperatoris iniuriam verbis ingrauebant: alij proprias vel iniurias, vel contumelias, recordabantur: Vnus erat Henricus, in quē omniū odia communi impetu dirigerētur. Imperator sciens quem esset oppugnaturus principē, quātis viribus, quo ingenio, qua fortuna, amissus est & ipse rem prudēter agere: A reconciliatione ecclesie sumere principū instituit, arbitratus perindē totius Italiae, & omnium regum fauorem propensorem: nē turbatio addita turbationi, insuperabilem motum & incendium inextinguibile concitaret.

CAPVT XXXVII.

Annus erat septuagesimus septimus, & vt Enseby continuator tradit, octauus, vt alij, nonus, post mille centum, cum Imperator iam Ottone filio, quem classi praefecit, Veneta classe intercepto, Venetias, vbi erat summus pontifex Alexander, perducto, de pace ac reconciliatione efficaciter cogitauit: Ergo cessante si hisma

Schismate, quod per annos XX. miserabiliter durauit, pax redijt inter regnum & sacerdotium: & coadunata est ecclesia sub Alexandro, & factum est vnum ouile & vnus pastor. Cessit à schismate Calixtus Iohannes, & factus est episcopus Beneuentanus: Archiepiscopi pallia accepta à schismaticis, abiecerunt. Christianus Moguntinus, Philippus Colonienfis, per manus Hiacynthi cardinalis noua pallia receperunt, refutantes omnia schismata, præcipuè Octauiani, Guidonis, & Iohannis. Quo tempore Emanuel Græcorum Imperator, bellum in Sultanum habuit: de quo Imperatori Occidentis sic fertur scripsisse: Emanuel in Christo fidelis Imperator, Porphyrio genitus, diuinitus coronatus, regnator potens, excelsus & semper Augustus, moderator Romanorum magnificus: Nobilissimo & gloriosissimo regi Alemânia & Imperatori, ac dilecto fratri Imperij nostri, Salutem & fraterni amoris affectum. Et in fine sic concludit: Sultanus Imperio nostro se dedit, & missis legatis misericordiam postulauit: fecitque Imperio nostro hominum & iuramēta: pollicitus est seruire nobis aduersus omnem hominem cum exercitu: ita sit amicorum nostrorum amicus, & hostis inimicorum. Hanc epistolam Imperator Fridericus suscepit scriptam aureis literis. Sed prius legationem Sultani accepit contraria omnia nunciantem: Nam & exitus monstrauit præualuisse Sultanum. Venerunt quoque Imperatori cum his literis munera preciosa, inter quæ fuit cantharus smaragdineus, capiens sextarium balsami pistici, & plurima gemma preciosa. Imperator noster non benè sisus Constantinopolitano, & agrè ferens nomen eius in literis suo præpositum, maxime cum moliretur contra Imperium Romanum, & plu-

res ex Romanis corruptos, in suam traxisset ille sententiam: nec ferre poterat, quod se Romanorum scriberet moderatorem, rescripsit hac forma: Fridericus diuina fauente clementia, inclytus, triumphator, Romanorum Imperator, à Deo coronatus, sublimis in Christo fidelis, magnus, pacificus, gloriosus Caesar, Graecorum moderator, & semper Augustus: Nobili & illustri regi Graecorum & Imperatori Emanueli, dilecto fratri nostro, Salutem & fraterni amoris affectum. Et inter cetera sic: Sicut ille rex regum, à quo omnis potestas, Ro. Imperium caput totius orbis constituit, ita etiam sedem Romanae ecclesiae omnium ecclesiarum vnicam matrem dominam magistramq; ordinauit: quod utiq; duorum numero gladiatorum signauit, quos dixit orbi sufficere, ipse author fidei Christiana. Quapropter tuam prudentiam commonemus, quatenus nobis & Romano Imperio honorem debitum recognoscas, & summo pontifici, quem nomine sanctum appellas, debitam exhibeas obedientiam & honorem. Remisit autem Imperator nuncios multis muneribus honoratos. Quo quidem tempore Sifridus Brandenburgensis episcopus, Alberti marchionis filius, in sedem Bremensem, ad quam ante XV. annos electus fuit, transfertur.

CAPVT XXXVIII.

VLricus erat Halberstadensis episcopus, qui, quod Alexandro pareret, à sede sua eiectus exulabat: iamq; rebus compositis, redibat ad ecclesiam suam. Ille erat Henrico duci infestissimus. Manus autem Imperatoris nunc erat in persecutione Henrici cum illo. Statim ergo ad illius reditum commota est terra, in qua, fauentibus principibus orientalis Saxoniae, multa in Henricum ducem cepit emoliri, fugato Gerone intruso, omni-